

setmanari d'informació general i cultural

Any XXIII
Número 1.082
12 maig 2017

la veu de Benicarló

1'70 euros

CASTOR

el tic-tac d'una bomba sísmica
a la porta de casa

LLIBRES: UN BRILLANT RETRAT DE MANUEL MILIÁN MESTRE

1082

la veu de Benicarló

DES DEL 18
D'AGOST DE 1995

La incertesa del tic-tac del Castor

Han hagut de vindre els americans del MIT (Institut Tecnològic de Massachusetts), per a dir-nos el que tots ja sabem: els més de 1000 terratrèmols, alguns de més de quatre graus, que vam tenir només acabada de ficar en marxa la planta del Castor, van ser produïts per culpa de la injecció del gas matalàs al receptacle sumari. Habemus Papa!

Deixant de banda aquesta "anècdota", que fica en entredit a la mateixa administració al no confiar amb els seus tècnics que, a les postres, eren els que havien d'avaluar la idoneïtat de la instal·lació de la planta i donar-li el permís corresponent per a operar, està clar que s'ha demostrat, de totes, totes, que tot açò ha estat un autèntic desfici, nyap, pelotasso gasístic,... o com sé li vullga dir, on han primat exclusivament els interessos econòmics privats. Ni més, ni menys!

Però el problema no és el cost bestial que haurem d'assumir tota la ciutadania, més de 4.000 milions després

d'interessos en els pròxim 30 anys, que també, el problema és el que ha ficat damunt la taula la segona part de l'informe dels americans, que recomana no tocar la planta pel perill que això desestabilitze encara més la zona provocant-nos sismes de més de sis graus en l'escala de Richter. O siga que, a més de pagar el beure, ens encolomen, *sine die*, de regal, la ferralla eixa del Castor, a mena de tap d'aquesta mena de bombona de gas gegant, mentre esperem a veure si la ciència evoluciona una mica més i troben la manera de llevar-la sense que no ens explote a la cara. Òbviament, sempre i quan la falla d'Amposta, que ara ningú sap com ha quedat de desestabilitzada, s'empenye, i un dia envie la planta a fer la mà... amb nosaltres al darrera

I és que aquesta és la dura realitat. De cop i volta ens han deixat caure, en aquesta tranquil·la zona del Mediterrani, una bomba de rellotgeria sísmica de grans dimensions que ningú no sap com desactivar-la. I sembla que ací no passa res! No tenim responsables tècnics, ni econòmics, ni polítics,... ni res de res. Això sí, els de Madrid, que ja no estan ací, eixos ja han cobrat i han tocat el dos.

I mentrestant, a casa nostra, la ciutadania, cada dia, ens haurem d'alçar amb el tic-tac, tic-tac, continuat, del compte enrere esperant... encomanar-nos a algun Déu (qui el tinga).

CONTACTA AMB "LA VEU DE BENICARLÓ"

twitter: @Elstafaners mail: veubenicarlo@gmail.com

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA

Consell de Redacció:
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON I RODOLFO SERRANO

Edita

Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
veubenicarlo@gmail.com

Amb el suport

COL-LABORA: Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana

Col·laboradors: PERE BAUSÀ, JOAN HERAS,
XAVIER BURRIEL, NATALIA SANZ, CARLES LLUCH,
RAMON PARÍS, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA,
JESÚS MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER,
J.M. SANABDÓN, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE
I EL SAMARUC

Administració, subscripcions

© COPISTERIA GRÈVOL

Dipòsit legal/ CS-193-2004

Imprimeix/ GRÈVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló Tel. 964 475698

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

NORMAL

text J. GUILLEM

Algun cop, tots hem amagat informacions rellevants que no volíem que es conegueren perquè ens deixaven amb el cul a l'aire. També, tots hem fet creure alguna vegada a un amic, que no sabíem allò que ell sabia que nosaltres sabíem, però com que sabíem que a ell l'incomodava li fèiem saber que no ho sabíem per a no incomodar-lo (quin embolic!). Doncs bé, a les rodes de premsa locals del Partit Popular aquestes sensacions són les que predominen entre periodistes i portaveus polítics d'uns anys cap ací. El pobre portaveu surt a parlar del seu tema (és indiferent de quin es tracte), absolutament desficiós, perquè sap que tots saben allò que ell sap. Els periodistes, que també tenen el seu coret, pateixen per l'amarg paper que li toca representar a l'infeliç missatger i li eviten el tràngol de parlar del tema que tothom sap.

Posaré un exemple: ja fa uns dies el portaveu del Partit Popular local va convocar la premsa local per a denunciar l'escassa inversió del govern de la Generalitat a Benicarló. L'oposició s'ha d'oposar per tal que el sistema funcione, clar que sí. Independentment de si tenia raó o no (no és aquest tema l'objecte de l'article), cal reconèixer el mèrit personal de sortir a donar la cara per aquest partit des d'un càrrec de base. Intentar oferir una imatge de normalitat a l'opinió pública, sabent que tots sabem la misèria i corrupció que hi ha al seu partit, mereix un reconeixement públic. No és gens fàcil acatar les ordres de l'estratègia de comunicació que arriben de València, quan no saps si aquell que les envia serà el proper escollit per a entrar a presó. En aquest context, sortir a representar el drama quotidià de l'oposició inquisidora que ataca els dolentets del govern, té un mèrit descomunal. De vegades, ser 'normal' no resulta tan senzill com pregona Mariano Rajoy.

Drets lingüístics

7é Dóna suport als mitjans de comunicació en la nostra llengua. Consumeix béns i productes etiquetats en valencià.

Amb el suport de:

Tota l'actualitat a un sol clic de distància

3x4

Notícies on-line del Maestrat, Els Ports i la Tinença de Benifassà

info

La informació que es multiplica

www.3x4.info

La calamanda

benicarló al dia

diàrio digital de benicarló

CASTOR, EL TIC-TAC D'UNA BOMBA SÍSMICA, A LA PORTA DE CASA

textREDACCIÓ

Els mateixos irresponsables que ens ha creat aquest greu problema, i que ara s'excusen en que no sabien que açò podia succeir (els terratrèmols!!!), resulta que ara també han de ser qui ens l'ha de resoldre. Qui ens ha ficat aquesta bomba de relloteria... ara diu que no sap com desactivar-la! Que Déu ens agafe confessats!

El magatzem de gas Castor, no reobrirà. El Govern ho va anunciar dimecres passat després de rebre l'informe del Massachusetts Institute of Technology (MIT) que analitza l'onada de sismes de 2013 que van portar a la seua clausura. L'estudi atribueix els terratrèmols a la injecció de gas, però exculpa a la constructora i a les Administracions en assegurar que no es podia preveure aqueix fenomen amb els "estàndards" de la indústria. Aquesta conclusió contradiu els estudis realitzats pels científics espanyols de l'Institut Geogràfic Nacional (IGN), que gestiona la xarxa d'alertes sísmiques; l'Institut Geològic i Miner d'Espanya (IGME); el Consell Superior de Recerques Científiques (CSIC) i l'Institut Geofísico d'Andalusia, entre uns altres, que van coincidir que el problema no va estar en la falla d'Amposta, sinó, potser, en una menor no cartografiada, la de Castor.

S'allunya amb aquest informe, per als ciutadans, la possibilitat de recuperar els 1.700 milions que va rebre la

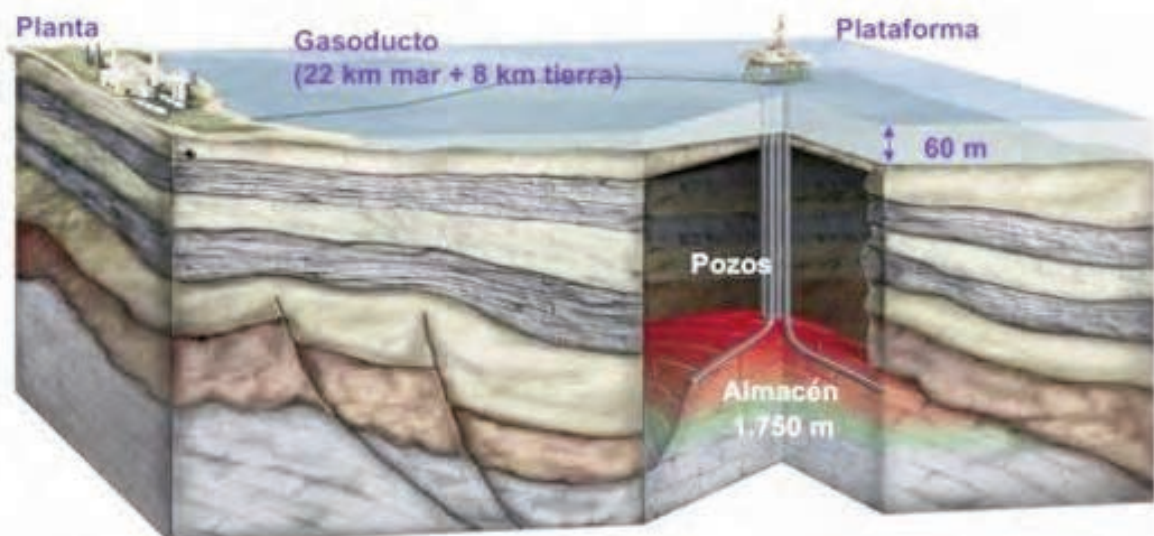
promotora després del fiasco. "La integració dels resultats", assenyala l'informe del MIT, "ens permet establir les relacions potencials entre les falles regionals, la seqüència de terratrèmols de setembre octubre de 2013 i les operacions en l'emmagatzematge subterrani Castor". "La injecció de gas va desencadenar sismicitat en falles del jaciment i en segments pròxims del sistema de la falla d'Amposta", insisteix l'informe. "Tot açò apunta a un risc elevat de reprendre les operacions d'emmagatzematge de gas en Castor". De fet, Rubén Juanes, que al costat del professor de Harvard John H. Shaw ha coordinat l'estudi, ha reconegut que, després de l'episodi viscut amb el projecte Castor, la falla d'Amposta s'ha desestabilitzat. Açò sí, afegeix que, des que la injecció de gas es va paraitzar en 2013, la sismicitat en la zona ha tornat als valors previs a l'incident. "La ruptura completa de la falla d'Amposta en l'àrea del nostre estudi podria provocar un terratrèmol de magnitud de més de 6,8", assenyala l'informe.

Davant la pregunta de si els cinc organismes científics espanyols s'han equivocat, els representants del MIT, Rubén Juanes i el de Harvard, John H. Shaw, van argumentar que aquests no van tenir tant temps com ells per a investigar; que han utilitzat un model tridimensional que ha tingut en compte els efectes si s'haguera omplert completament el jaciment. En definitiva, que han utilitzat "estàndards" desconeguts fins ara. Al no disposar de la informació utilitzada per ells,

Proyecto CASTOR: Esquema general

Esquema general de instalaciones:

ve de la p gina anterior

aquests professors i el propi secretari d'Energia, van exculpar als responsables polítics que van autoritzar la construcció de Castor, així com a la seua promotora, Escal, participada per ACS (en un 66,7%) i la canadenca Escal (33,3%). "El nostre és un estudi postmortem utilitzant nous paradigmes, abans no era possible determinar l'efecte de la injecció de gas".

NI DESMANTELLAMENT NI REOBERTURA

De moment, i amb l'informe a la mà (que ha costat 600.000 euros i ha tardat a elaborar-se 18 mesos), no hi haurà ni desmantellament ni reobertura. El magatzem de gas natural seguirà com està des de finals de 2013: en situació d'hibernació. El ministre d'Energia, Álvaro Nadal, ha sostingut que l'informe del MIT confirma que el procés d'injecció del gas matalàs que es va començar a introduir en l'antic jaciment de petroli en 2013 per a preparar-ho per a l'operació va ser el que va desencadenar els sismes que van fer que el Govern paralitzara el projecte. Els tremolors, dels quals es van comptabilitzar mig miler durant dos mesos, es van repetir dies després de detenir la injecció. Nadal també ha descartat que, de moment, es vaja a desmantellar la planta. Per a això, caldrà esperar a nous informes. El ministre argumenta que, en aquest moment, existeix risc tant si s'injecta gas com si s'intenta extraure el que hi ha. Per açò ha afirmat que es faran nous estudis en el futur (sense dir quan), per a determinar com es pot desmantellar. El millor, segons el ministre, és "mantenir les coses com estan". És a dir, amb una planta davant les costes de Vinaròs. "És com si un fem un globus que ha tocat uns fonaments, si després es desinfla, que és el que ocorreria amb el desmantellament, també podria moure els fonaments, així que caldria fer-ho amb prudència i seguretat", ha explicat.

LA FALLA D'AMPOSTA, LA CAUSANT

Sí, ha deixat clar el ministre que aquest magatzem no podrà funcionar, encara que en l'informe es donen algunes recomanacions en el cas que es prenguera la decisió política d'utilitzar aquesta infraestructura, declarada en el seu moment com a estratègica. "La injecció de gas va ser la que va produir

amb tota probabilitat els terratrèmols", ha reiterat el ministre. El projecte està en estat d'hibernació des que es va paraitzar en 2013 després de la sèrie de xicotets sismes, que l'Institut Geogràfic Nacional i l'Institut Geològic i Miner van relacionar amb l'última fase d'injecció del gas matalàs. El MIT confirma ara també aqueixa vinculació. Encara que, a diferència dels altres estudis, situa l'arrel del problema en la falla Amposta. "La falla d'Amposta, alguna de les seues ramificacions i diverses de les falles del jaciment pròxim a Amposta van ser desestabilitzades de forma significativa per la injecció de gas", conclou l'estudi

No obstant açò, el professor Rubén Juanes, un dels experts que ha coordinat l'informe, ha assegurat que aquest fenomen no es podria haver previst amb "els estàndards" que s'utilitzen en la indústria per a aquest tipus d'emmagatzematges de gas. Aquesta conclusió, que tanca el resum executiu difós al costat de l'estudi pel ministeri, pot ser clau en el futur per al cost que aquest fiasco ha suposat fins ara per als consumidors de gas, que són els que paguem al final.

EL COST DEL CASTOR PER ALS CONSUMIDORS

La factura és enorme. Mantenir en estat d'hibernació el magatzem, mentre es dirimeix sobre el seu desmantellament, costa 15,7 milions a l'any, que rep Enagás, l'empresa a la qual el Govern va encarregar que s'ocupara de les instal·lacions. Ho va fer després que la promotora del magatzem, Escal UGS (controlada en un 66,7% per ACS), renunciara a la concessió després de l'ordre de tancament dictada per l'Executiu pels moviments sísmics. Una clàusula de la concessió del projecte arpeggada en un reial decret de 2008 fixava el pagament a Escal UGS del cost de les obres en cas que desistira. Els tècnics diuen que la clàusula és correcta, que sense ella no es podia tirar endavant un projecte d'estes característiques. A l'octubre de 2014, el Govern va aprovar un reial decret llei pel qual es va pagar a la promotora 1.350 milions, que s'afegien als 110 milions que ja havia rebut. Després, es van sumar altres 295,6 en concepte de "drets retributius" pels dos anys i tres mesos en els quals el magatzem va estar operant. En total, més d'1.700 milions. Però a tot açò caldria afegir el desmantellament (143 milions segons les previsions contingudes en la concessió de 2008, encara que podria augmentar), i els interessos del pagament de la indemnització durant els pròxims 30 anys que sumats farien una factura que podria arribar al 4000 milions d'euros. Milions que haurem de pagar, tota la ciutadania.

PLANTA TANCADA I PAGADA

Greenpeace sosté que es tracta de "un dels exemples més clars de balafament de diners públics que s'han viscut a Espanya, conseqüència d'un model energètic basat en energies brutes". Segons aquesta organització, tal com s'ha dit anteriorment, la factura total podria superar els 4.000 milions. Després de conèixer l'informe del MIT, el secretari d'Estat d'Energia, Daniel Navia, ha anunciat que el seu departament remetrà l'anàlisi als jutjats en els quals s'estudia aquest cas: el Suprem, el Constitucional i un d'instrucció a Vinaròs.

ve de la p gina anterior

Pel que fa a una suposada actuació dolosa o negligent de la promotora (que podria obrir una porta a la reclamació del que s'ha pagat), Navia ha rebutjat "arribar a conclusions precipitades". Encara que va afegir sobre l'anàlisi: "L'aplicació dels estàndards habituals en la indústria per a aquest tipus de jaciments no haguera pogut probablement arribar a la conclusió que açò anava a succeir. És una conclusió sens dubte rellevant". Al març de l'any passat, Enagás va culminar el procés d'hibernació (tancament temporal) de l'emmagatzematge amb el doble segellat dels pous. El Govern havia encarregat a Enagás la gestió de la instal·lació després de la renúncia de Escal UGS, i havia ordenat la seua hibernació fins a comptar amb informació suficient per a decidir sobre el seu futur.

LA VERSSIÓ BENICARLANDA

El ministre d'Energia, Álvaro Nadal, ha telefonat personalment a l'alcaldeessa per comunicar-li oficialment la decisió del Ministeri, basada en els informes emesos pel Massachusetts Institute of Technology (MIT), que analitzen l'origen de la sismicitat induïda durant la injecció de gas en el magatzem Castor l'any 2013.

El ministre ha reconegut que «molt probablement va existir una relació directa entre la injecció de gas i els terratrèmols» i li ha assegurat a l'alcaldeessa que «la decisió de segellar la plataforma va ser la correcta». Segons Álvaro Nadal, «tots els estudis previs van ser correctes però insuficients» i que «ara per ara, fan falta més estudis abans de determinar el desmantellament definitiu de la plataforma». Xaro Miralles s'ha mostrat convençuda que «el futur de la plataforma de gas ha de ser el seu desmantellament» i ha valorat la decisió del Ministeri «perquè allò més important sempre és la seguretat de les persones».

COMPROMÍS RECLAMA IDENTIFICAR ELS RESPONSABLES

Els senadors de Compromís, Carles Mulet i Jordi Navarrete van carregar les seues crítiques contra el Govern després de conèixer-se les pretensions d'Energia d'allargar l'agonia del projecte Castor, que seguirà hivernant mentre s'estudia el seu possible desmantellament a càrrec dels pressupostos generals de l'estat i, per tant dels contribuents, "sense que hagen fet el mínim esforç en identificar els responsables polítics de la mala gestió i actuacions imprudents que van permetre posar en funcionament un projecte energètic que pretenia convertir-se en el major magatzem submarí d'Espanya i que ha acabat sent el major nyap econòmic dels últims anys". Per al senador vinarossenc, Jordi Navarrete, "la coalició no es quedarà callada com han fet altres, ja que consideràvem i seguim considerant que això ha estat un atropellament, un tripijoc, no han justificat els enormes sobre costos ni la gestió econòmica que denunciava la Comissió Nacional de l'Energia i no ens han facilitat les memòries i auditories que els hem reclamat".

Compromís entén que "es va actuar de forma imprudent, obviant estudis tan evidents com els sismològics com se'ls va advertir i no és possible que tots els involucrats hagin cobrat, fins i tot repartit dividendes multimilionaris i s'estiga repercutint als consumidors en les seues factures. Un escàndol de tal magnitud sense que hi haja culpables polítics i tècnics de cap classe". Després dels terratrèmols, la pròpia empresa promotora no va tardar en renunciar al projecte i cobrar la part que li corresponia pel seu disseny i construcció. El Govern de Mariano Rajoy els va pagar també amb celeritat i després d'uns anys de retards que han comportat els nous -i innecessaris estudis- s'opta per nous estudis per veure si es desmunta allargant més encara la situació "i ací no ha passat res".

Per la seua banda, la portaveu adjunta del grup Compromís a les Corts Valencianes, Mònica Álvaro ha recordat al Govern que "ja en la passada legislatura, i a proposta de Compromís, les Corts Valencianes, la diputació de Castelló i la gran majoria d'institucions valencianes van aprovar proposicions no de llei reclamant no només el tancament del Castor, sinó el seu desmantellament". En tot aquest temps, lamenta Álvaro, "l'executiu del PP ha fet cas omís als acords de les Corts referent a això".

La coalició proposarà que s'identifiquen les irregularitats, els seus responsables, es proposen modificar aquesta classe de contractes i clàusules i s'aporte informació als veïns de la comarca sobre el procés de desmantellament i la seguretat de les instal·lacions. Mulet i Navarrete es van preguntar "en quina classe de país es permeten experiments d'aquest tipus que juguen amb la seguretat de les persones, sense tots els informes necessaris i es dilapiden els diners públics en un context de recessió tan alegrement i sense que ningú vaja a la presó per això".

Així, al seu parer, la comissió "hauria d'abordar aspectes com l'encariment del cost del projecte, els sobre costos i despeses realitzades sense seguir els principis de lliure concurrència com denunciava la Comissió Nacional de l'Energia; un estudi de les auditories del projecte, comprovació del procediment seguit i l'estudi de la derogació d'aquelles clàusules de contractes que blinden la inversió per als promotors fins i tot en causes de negligència i que estan minant la capacitat econòmica de l'Estat i dels consumidors en benefici d'unes poques empreses".

Per al grup de senadors de Compromís "quan després d'un miler de moviments sísmics es paga a l'empresa que exercita el seu dret a renunciar a la concessió que tenia per 30 anys i se li reconeix l'extinció de la concessió i són els abonats al gas que acaben pagant aquest nyap, és que alguna cosa no funciona bé i tenim l'obligació de canviar-ho, derogar aquestos peatges i cànons i evitar que es perpetren aquestos abusos en un futur".

Compromís també estima convenient que la Comissió aporte amb transparència informació tècnica contrastada sobre quin serà el calendari futur d'actuacions fins desmantellar les plantes, s'estabilitze la zona i desaparega el risc sísmic.

SANT GREGORI PUJA A LA SEUA ERMITA

text NAT LIA SANZ

Un dia de festa local, una temperatura més que agradable i la satisfacció de complir amb la memòria dels nostres avantpassats.

Els benicarlandos es van llançar dimarts en massa acompanyar a la talla de Sant Gregori que, en el dia de la seua festivitat, va eixir des del temple de Sant Bartomeu. Volien agrair els benicarlandos al bisbe d'Ostia, que va salvar als camps d'una plaga de llagostes. La població, d'arrelada tradició rural, agraeix amb la rogació el favor i renova la petició de protecció per a les collites tots els 9 de maig. Al voltant de quinze mil persones van formar la comitiva encapçalada per les cavalleries de les diferents quadres que existeixen en el municipi. No van faltar a la cita els típics carros, que transporten amb alegria els romers. Són poc més de dos quilòmetres els que separen el nucli poblacional del municipi, la qual cosa fa que, quan la imatge del sant està eixint del temple, l'inici de la romeria estiga ja a l'ermita. Tancant el festeig, la imatge del sant portada per l'associació Amics de Sant Gregori, Reina i dames de les festes patronals i la

corporació municipal. En arribar a l'esplanada de l'ermita, es va celebrar una missa de campanya que va comptar amb nombrosos devots. A continuació, van començar a cuinar-se les paelles de germanor que, al mòdic preu de dos euros la ració, van durar poc. A la posta del sol, la imatge del sant tornava al seu temple, després de compartir amb els benicarlandos una jornada de convivència.

DETINGUTS PER CULPA DE LA “MARIA”

text NAT LIA SANZ

La Guàrdia Civil ha detingut a tres persones a Benicarló com a suposats autors d'un delictes contra la salut pública (cultiu i venda de marihuana).

L'actuació es va iniciar quan els guàrdies civils de la Caserna de Benicarló van tenir coneixement que podria estar utilitzant-se un habitatge situat en un terreny rural de la localitat per al cultiu i elaboració de marihuana. Per aquest motiu els agents van iniciar una recerca per a esclarir el fet, descobrint que la planta superior d'aquest habitatge havia sigut habilitada per al cultiu “indoor” de marihuana. En l'estada, d'uns 100 metres quadrats, es van trobar gran

quantitat d'extractors, ventiladors i tot tipus de productes per al cultiu i elaboració de les plantes. Així mateix, els guàrdies civils van trobar en l'habitatge una borsa que contenia 300 grams de marihuana llesta per a la venda, així com dues bàscules de precisió.

Per tot açò, els agents van procedir a la detenció dels habitants de l'habitatge, tractant-se de dos homes i una dona, amb edats compreses entre els 32 i 42 anys d'edat, com a suposats autors d'un delictes contra la salut pública. Els detinguts en unió a les diligències, van ser posats a la disposició del Jutjat d'Instrucció número 4 de Vinaròs. L'actuació ha sigut duta a terme per efectius de la Guàrdia Civil de Benicarló.

FINALITZEN LES ACTUACIONS A LES PLATGES DE BENICARLÓ

text REDACCI

L'Agència Valenciana de Turisme ha culminat els treballs de reparació de canonades i anivellament de sorres en les platges del Morrongo, la Caracola i la Mar Xica. Les canonades s'han soterrat a 1,5 metres de profunditat per tal d'evitar els efectes de futurs temporals.

Aquesta setmana han finalitzat les obres d'adequació de les platges del Morrongo, la Caracola i la Mar Xica per tal de deixar-les en perfectes condicions de cara a l'inici de la temporada. Els treballs, que han anat a càrrec de l'Agència Valenciana de Turisme, han consistit a substituir les canonades que aporten el subministrament d'aigua per als rentapeus, les dutxes i la caseta de socorristes, que havien quedat malmeses pel temporal del mes de gener. Les canonades s'han soterrat a 1,5 metres de profunditat per tal d'evitar els efectes dels temporals futurs.

Paral·lelament, s'han buidat els fossats dels rentapeus, que estaven plens de sorra, i s'han reubicat les roques que havien quedat desplaçades amb el temporal. Finalment, s'han anivellat les sorres del Morrongo i la Caracola.

El regidor d'Obres i Serveis, Ilde Añó, ha confirmat que «amb aquestes actuacions, les platges de Benicarló estan preparades al 100% per a l'inici de la temporada» i ha assenyalat que «només quedarà pendent la col·locació de les passarel·les de fusta», que es farà efectiva a finals del mes de maig.

L'IES JOAN COROMINES AL CONCURS BÍBLIC 2017

text IESJC

Com cada any, els alumnes de Religió de l'IES Joan Coromines, han participat en el Concurs Bíblic de Catalunya.

Aquest any, per primera vegada, ens han atorgat el PRIMER PREMI de ESCOLES de la diòcesi de Tortosa en la categoria de primer i segon d'ESO.

A més, un dels nostres alumnes ha obtingut el PRIMER PREMI de DIBUIX, de la diòcesi de Tortosa, en la seva categoria. Es tracta de Bruno Obiol Muyas, alumne de primer d'ESO.

Enhorabona a tots pel premi de conjunt i a Bruno en particular per les seves qualitats artístiques.

Senyora Garcia:

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista...

text EL LECTOR

Tornem amb un altre dels nostres clàssics favorits: l'abocador. Sembla ser que no devem fer bé el reciclatge, o que encara paguen poc als rebuts de les escombraries o que tenim uns administradors que no saben administrar, però el cas és que es veu que a saber Déu a qui se li deuen tres milions d'euracos per la mala gestió d'un anomenat Consorci de Residus. Es comprén que els antics propietaris dels terrenys han reclamat allò que consideraven que era seu i la Justícia (amb majúscula?) els ha donat la raó. L'ajuntament de Cervera, que esperava lligar els gossos amb llonganisses amb el «negoci», ara ha decidit (quin remei) que si no hi ha beneficis, les pèrdues les hem d'assumir entre tots. Ben fet. Sort que tenim una Excel·lentíssima Diputació de Castelló que, segons va dir l'incombustible alcalde de Peníscola, està al servei de tots els castellonencs (jo també soc castellonenc?) i ells (els de la Diputació vull dir) s'han gratat la butxaca i no hem de patir per res. Em crema molt aquesta actitud gairebé unànime de la nostra classe política quan es gasten els diners de tots en coses que són precises i ens ho refreguen pels morros, com si realment ho estigueren pagant ells de la seua suor i els haguérem de donar les gràcies per no fer martingales.

Un apunt al respecte. Com els agrada la paraula «merda»! Merda a la portada, merda a l'editorial i merda al tema. Bravo! Són vostés, efectivament, una revista de merda. Quin acudit més fàcil, eh?

Una de les panissoles és per a tot l'embolic que ha suposat, suposa i confiem que no supose més l'anomenat Proyecto Castor. Salvant totes les distàncies del món, però ací ha passat una mica com en el tema de l'abocador. L'ajuntament de Vinaròs, governat en aquells moments pel socialista Jordi Romeu, es va afanyar a facilitar els terrenys perquè l'empresa de Florentino Pérez instal·lara la seua infraestructura terrestre al terme del seu poble (del poble de Romeu vull dir) i, així, lligar els gossos amb llonganisses amb els impostos que s'haurien de cobrar. No van dir no, no. No van dir compte que ens podem convertir en còmplices d'una gent que els és igual que trone com que s'enfonse la comarca a tremolors. Ara tots plorem. No convé tocar tota la ferralla aquella que es veu des de la vora de la mar perquè igual podríem prendre mal i no sé

«Si m'aneu tocant molt els nassos, me n'aniré i el castell i tots vosaltres anireu a fer punyetes». Sensacional.

on he llegit que la famosa falla d'Amposta ha quedat «tocada» i ara ja vivim en un territori en què en qualsevol moment podria passar alguna calamitat. I encara penso que la torre aquella deu valer uns diners mantindre-la i encara penso que aquests diners no sortiran ni de la butxaca de cap polític ni de la del president del Real Madrid. Que contents estem però amb la duodécima...

Per cert, quina metàfora més bona el còmic de Xavier Burriel. S'hi veu un grup de gent atemorida a sobre d'un castell de cartes -els pobres i covards habitants d'aquestes terres- i subjectant la «infraestructura» un bonic «castor» amb cara d'emprenyat i de dir: «Si m'aneu tocant molt els nassos, me n'aniré i el castell i tots vosaltres anireu a fer punyetes». Sensacional.

Una altra notícia triada a l'atzar. Més desocupats al primer trimestre a Benicarló. Fort. Segur que les dades del segon trimestre seran més bones (per la Setmana Santa o això), hi haurà més ocupació, però serà una ocupació precària, com de becari de Toni Cruz. La crisi va vindre per quedar-s'hi i perquè el nostre jovent o bé se'n vaja del poble (si és trist això) o bé estiga disposat a acceptar amb resignació un mercat laboral en el qual no es pot fer cap tipus de planificació de futur. Quines ganes de plorar tot plegat.

EL BENICARLÓ UNDERGROUND

text LA COLLA DE TAFANERS

La cagada del Castor

Va, anem a parlar del Castor eixe que torna a ser una altra vegada notícia. Doncs sí, ja tornem a tindre sobre el cap l'espasa de Damocles que representa la planta gasista que ens ha deixat d'herència la triada Aznar-Zapatero-Rajoy. I és que al final els estudis dels americans del MIT (Institut Tecnològic de Massachusetts) han arribat a la conclusió que tots teníem clara: que la injecció de gas de la planta de Florentino i els seus amics, bé, perdó, ara de Rajoy i de les elèctriques, va ser la causant de tots els terratrèmols que es van donar en aquesta zona fa un temps. Es veu que ací no hi havia científics solvents, o no se'ls creien, o el que deien no interessava sentir-ho, per avalar aquesta tesi. Quants d'interessos amagats sota el paraigua d'aquesta desconfiança! ¿I què passa ara que s'ha demostrat que la planta era, és i pot ser (això és el més preocupant), la causant de tots aquests problemes i els del futur? Doncs sembla que no res! Que no hi ha responsables! O siga que per llei divina, d'un dia per a l'altre, allí, al mig de la mar, a unes vint milles davant de la platja, ¿un il·luminat va vindre i ens va santificar el petard més gran de la nostra vida i no passa res? Doncs sembla que així és! I allí el tenim, "cual pica en Flandes", sense saber què fer amb ell... mentre paguem una milionada per tindre'l allí aparcat. Si encara es poguera convertir en palau de l'òpera.... Mira, això sí que seria original! Segur que Carles Santos voldria inaugurar-lo!

Una falla monumental

I aquesta és la bona, bé, eufemísticament parlant, que la tenim allí... i no ens la podem llevar de damunt! El que llegiu, no ens la podem treure de damunt. Voreu, el dit informe dels americans del MIT

trau també a la llum que la planta, ara, no és pot llevar atés que si la mogueren, es corre el risc de provocar terratrèmols encara més violents dels que vam tindre. Sí, el que esteu llegint, moviments sísmics que podrien superar els sis graus d'intensitat. Apa, si no volíem caldo, dos tasses! Que no la poden desmantellar, ni ficant-hi un tap de suro! Ara sí que hem begut d'oli! Osti tu, que açò, tot i la conya que en puguem fer, resulta, a banda de seriós, molt, però que molt, preocupant! És com tindre a quatre passes de casa una falla gegant, plena de petards, i mai millor dit, esperant a vore que, o qui, li fot foc... i ens envia a tots a la merda! Simplement increïble!

I ara en milions d'euros

I mentre continua inexorablement el tic-tac, tic-tac, d'aquest compte enrere, completament kafkaïa, damunt, hem de seguir pagant més 100 milions addicionals cada any, a banda dels més de 2000 que ja portem pagats, més uns altres 2000 d'interessos, per mantindre la planta en les mínimes condicions perquè no se'n vaja a fer la mà... abans

d'hora i se'ns emporte a nosaltres per davant. No voldríem posar similis i ens en vénen un fotimer al cap, perquè podríem ens en passaríem de grollers, però no ens direu que, damunt, no té collons la cosa: li hem de pagar, al c... que ens va activar la bomba a sota del cul un lloguer anual perquè ell mateix la mantiga en les millors condicions d'ús perquè no explote! No voldríem que se'ns interpretés malament, eufemísticament parlant, que quede clar, amb governants així, no cal que altres posen bombes! Això sí que és una arma de destrucció massiva!

Geografia bàsica

I un últim detall sobre la qüestió, simplement per a localitzar-nos al mapa correctament. Unes senzilles nocions de geografia tampoc els anirien malament als periodistes d'Antena 3, que quan van fer referència al tema la passada setmana, en un dels seus noticiaris, no es van cansar de nomenar-nos com "los vecinos de Castellón" i "los terremotos en Castellón". A vore, no tenim res contra dels orelluts, però tampoc estaria malament que quan parlaren d'una zona determinada de l'estat espanyol, almenys, sapigueren situar-la correctament. Simplement perquè ací no tot es Castelló ni allà, a la meseta, suposem, no tot és feligresia de la Virgen de la Almudena.

Un tema pendent de sempre

Canviem de tema, que amb tant de meneo ja ens està agafant taquicàrdia i necessitem una mica de tranquil·litat, així que anem a parlar de música. Doncs això, un tafaner a qui li agraden fuses i corxeres, el passat cap de setmana, va estar a Girona per sentir la nostra banda juvenil en el seu intercanvi amb els músics d'aquella ciutat del Principat. I, sense cap mena de dubte, troba que va valdre la pena haver-hi assistit. Els nostres joves músics, simplement, van sonar com

ve de la pàgina anterior

els àngels. Tenim una qualitat musical que és l'enveja dels qui la coneixen. I no ho diem nosaltres, és una constatació dels comentaris de la gent de la zona que es veu contrastada amb els sempre calorosos aplaudiments de tot el públic assistent. I és clar, amb tanta qualitat un no té més remei que pensar en quines condicions treballem ací i en quines ho fan allí. I no té color. Amb vora el doble de músics, nosaltres!, i les instal·lacions que allí tenen! Les dents llargues és el mínim que podem detallar... per no plorar! A vore si algun cap pensant de la politiqueria local ens llig i es sent al·ludit, i és capaç de ficar fil a l'agulla per alçar un auditori d'acord amb el que es mereixen aquesta escola de música i Benicarló. I és que el dia que els gironins vinguen ací, per l'intercanvi, o fem el concert al Palau de Congressos de Peníscola, pagant... o a la plaça de la Constitució! No tenim solució!

Innovació i desenvolupament en telefonia

Una curiositat, us n'heu adonat per què serveix el mocador que porten algunes de les dones magribines... a banda de per a cobrir-los el cap? Doncs ni us ho imaginaríeu: per fer de mans lliures del seu mòbil! Sí, el que escolteu, ni cables ni auriculars. Un tafaner que ho va vore es va quedar sorprès de l'habilitat que tenien parlant amb el mòbil subjectat a l'orella pel mocador mentre feien tota mena de coses. Sempre s'ha dit que la inventiva no està barallada amb l'opció religiosa. Llàstima que als anys quaranta del segle passat, quan moltes de les nostres avies també anaven amb el mocador al cap per motius culturals (es diu així, no?) encara no existien els mòbils. El que haguérem evolucionat!

Benicarlandos!

El dilema que deuen haver tingut en la restauració o rehabilitació de l'ermitori de Sant Gregori, suposem que deu haver sigut gran. Ací els tafaners hem tingut un ampli debat casolà, com no podia ser d'altra manera, no ja de si la rehabilitació estructural de l'edifici s'ha fet com cal, això ho deixem per a arquitectes i enginyers, que òbviament és la seua faena, sinó del fet que la pintada exterior, trobem, és un parer subjectiu, que no li ha deixat el color que tocava. I és que el color ocre amb què l'han pintat diríem se sembla més al de les construccions típiques del sud d'Espanya al de les construccions del nostre terme. Més blanquet, o amb una mica de blavet, tal volta? Clar, a partir d'ací han començat a sorgir comparacions amb altres coses que diríem típiques de Benicarló i ha començat la polèmica. Que si el llaurador del passeig del Taüt porta barret cordovés, que si en la rehabilitació del lluit del sostre dels aljubs es va fer amb una mena de formigó desgastat d'imitació, que si la redona de la carretera de Càlig ja va sortir a la pàgina de l'Espanya Bizarra... En fi, que ací tot lo món s'apunta al carro de dir la seua quan veuen una cosa diferent al que ens tenen acostumats. Com en l'escut! No deu haver savis per fer la seua faena?

Avancen les negociacions per a incorporar el Mestre Feliu a la xarxa de conservatoris

text AJUNTAMENT BENICARLÓ

L'alcaldesa, Xaro Miralles, i la regidora de Serveis Generals, Marta Escudero, han mantingut una nova reunió a València relacionada amb el traspàs de la gestió del Conservatori Mestre Feliu. S'han encetat les negociacions relatives al personal i s'ha confirmat la creació d'una comissió tècnica que avaluarà les instal·lacions.

L'Ajuntament de Benicarló segueix treballant per tal que la Conselleria d'Educació incorpore el Conservatori Mestre Feliu a la xarxa de conservatoris de la Generalitat. L'alcaldesa, Xaro Miralles, i la regidora de Serveis Generals, Marta Escudero, han mantingut una nova reunió de treball avui mateix amb la directora general de Formació Professional i Ensenyaments de Règim Especial, Marina Sánchez, per tal d'avançar en les negociacions i reafirmar la voluntat del Consistori de traspasar la gestió del centre educatiu, una reivindicació històrica que suposaria per a l'Ajuntament un estalvi de quasi 500.000 euros l'any.

La directora general s'ha compromés a enviar una comissió tècnica que avaluarà l'estat actual de les instal·lacions del Conservatori i determinarà si és necessari dur a terme obres de millora. Paral·lelament, l'alcaldesa i la regidora han iniciat les converses amb tècnics responsables de recursos humans per tal de començar a tractar les qüestions relacionades amb

la situació en què quedarien els treballadors del centre en cas de fer-se efectiu el traspàs.

Xaro Miralles i Marta Escudero han qualificat la reunió de «positiva» i s'han mostrat convençudes que les negociacions arribaran a bon port. «Seguirem insistint a la Conselleria perquè faça efectiva la incorporació del Conservatori a la seua xarxa el més prompte possible», han dit.

La reunió ha servit també per a parlar dels cicles formatius que s'incorporaran el curs vinent a Benicarló, tant al Centre Integrat Públic de Formació Professional (CIPFP) com als IES Ramón Cid i Joan Coromines.

LA FALLA MERCAT VELL, CONVIDADA A LA "GALA DELS 1"

text COMISSI FALLA MERCAT VELL

"El passat dissabte 6 de maig, i organitzat per la Junta Central Fallera, es va celebrar al Centre Social de la Pobla de Vallbona en València, la primera gala de reconeixement als

artistes fallers i a les comissions guanyadores de totes les localitats que munten monuments al llarg de la Comunitat Valenciana. A la gala, denominada "Gala dels 1", va acudir convidada la Falla Mercat Vell, com a guanyadora en la ciutat de Benicarló, acompanyant al seu artista faller Lázaro Chuecos."

VEUS EN LA BOIRA DEL TEMPS

Exilis

text CARLES LLUCH

<http://elsexilis.blogspot.com>

**Vicent Usó, *Les veus i la boira*
Alzira, Bromera, 2015 ("L'Eclèctica", 256)
Premi Alfons el Magnànim 2015**

No hi ha dubte que el vila-realenc Vicent Usó és una de les veus narratives actualment més destacades, no només a les comarques castellonenques, sinó dins del panorama valencià i fins i tot en l'àmbit general en llengua catalana. Novel·les com *Les ales enceses* (2004) i *El músic del boulevard Rossini* (2009), totes dues finalistes del premi Sant Jordi, en són sengles proves, però ni molt menys les úniques. En tenim una altra mostra amb *Les veus i la boira*, una de les seues produccions més recents, premi Alfons el Magnànim València de Narrativa l'any 2015.

L'obra s'inicia quan, el 1972, el periodista Bernat Sequeral descobreix que el taüt dins el qual suposadament reposava sa mare és buit. Vint-i-quatre anys després, el seu fill Mateu comença a investigar uns fets succeïts a les illes Columbretes, que segurament guarden relació amb allò que va descobrir el seu pare. Els diversos documents, orals i escrits, que Mateu Sequeral transcriu de diversos testimonis, són les peces amb les quals es construeix la novel·la.

Ens trobem, per tant, amb una novel·la coral, amb un total de catorze narradors (si no m'he descomptat), als quals cal afegir la transcripció d'alguns suposats fragments extrets de la premsa. La complexitat tècnica de la novel·la no es limita a la diversitat de narradors, sinó també al caràcter fragmentari, i al fet que no totes les narracions s'ordenen cronològicament. A més, els registres amb què els diversos testimonis recorden els fets del passat són diferents: des del registre oral de gravacions transcrits, fins al de les cartes i les anotacions manuscrites. I encara un altre element de pluralitat: les varietats dialectals dels diversos narradors; el parlar del Maestrat i el mallorquí, entre d'altres.

Com es pot comprovar en allò que portem dit, Usó ha mostrat especial interès a crear, de manera reeixida, una

varietat polifònica tal que aquestes veus arriben a prendre protagonisme per elles mateixes (fins en el mateix títol). El lector, a poc a poc, ha d'anar ordenant el trencaclosques que els diversos narradors configuren, que dona com a resultat una història que comença durant la guerra civil i s'allarga fins als anys seixanta, transitant escenaris com Peníscola, Mallorca, Castelló, Àvila i, sobretot, les illes Columbretes, que assoleixen una dimensió gairebé mítica.

A través del calidoscopi de les veus, temps i llocs, es reconstrueixen uns fets que s'amaguen en la "boira" del passat. Però, alhora, les mateixes veus constitueixen un impediment per a esclarir la veritat dels fets, ja que aquesta queda sovint amagada per les omissions, els silencis, les mentides més o menys intencionades, i fins i tot la diferent perspectiva sobre els mateixos fets. Al capdavall, aquest complex entramat narratiu sembla prendre sentit per ell mateix quan ens fa veure que entendre el passat no és feina fàcil: els testimonis aporten alhora claredat i confusió. És, tanmateix, necessari, i la novel·la

ens endinsa en un entramat d'odis, passions, venjances i traïcions que ens ajuden a copsar les tensions de la condició humana que s'amaguen en la nostra història recent, i específicament en el període de la guerra i la postguerra.

He esmentat abans la importància de les Columbretes en la història. Efectivament, Usó extrau d'aquests illots situats enfront de la costa castellonenca, i que formen part de l'imaginari col·lectiu d'aquestes comarques, molt de suc novel·lísticament parlant: les converteix en espai literari. I amb això contribueix a anar creant una literatura arrelada al paisatge i la geografia més pròxima, a posar en valor les potencialitats literàries del territori. Quelcom que cal valorar, i molt.

Vicent Usó es va confirmar, doncs, amb *Les veus i la boira*, com un novel·lista ambiciós, molt hàbil a l'hora de jugar amb els elements tècnics, sense perdre de vista com aquests contribueixen a dotar de sentit a la construcció que és tot el món narratiu tancat en una novel·la. Un altre pas important en la seua trajectòria.

UN BRILLANT RETRAT DE MANUEL MILIÁN MESTRE

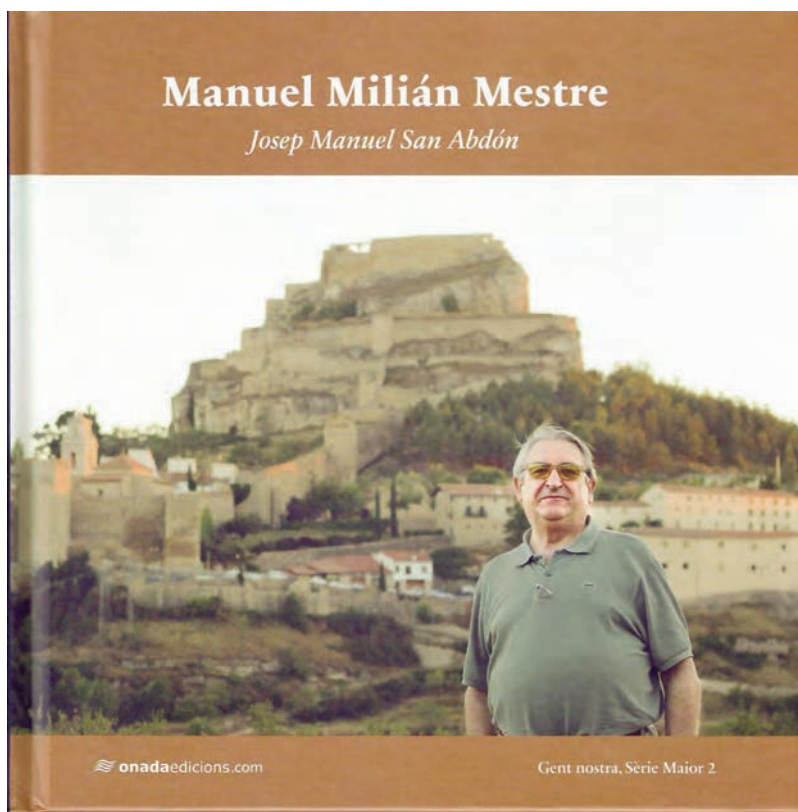
text MANEL ALONSO I CATAL

JOSEP MANUEL SAN ABDÓN(2017).
Manuel Milián Mestre.
 Benicarló. Onada edicions.

Un dels grans encerts de Rosa Serrano al capdavant de Tàndem edicions fou el de posar en marxa una col·lecció de llibres on es reproduïa una llarga conversa amb un prohoms de la cultura o de la política valenciana. La col·lecció no sé si va gaudir de les preferències del públic lector valencià (eixe escàs tres per cent), el que sí que és constatable és que en un moment determinat l'editorial va deixar de traure novetats i deixà orfes lectors que, com jo mateix, gaudim dels gèneres biogràfics.

Onada edicions ha pres d'alguna manera el testimoni de Tàndem i ha obert la col·lecció Gent nostra, que compta amb diferents sèries. En la sèrie Maior, l'escriptor i crític benicarlando Josep Manuel San Abdón acaba de publicar una llarga conversa amb un dels personatges més brillants i interessants que ha donat la dreta valenciana, i pot ser per això mateix la seua trajectòria com a polític i intel·lectual s'ha desenvolupat fora del País Valencià, em referisc a Manuel Milián Mestre.

San Abdón, després de mantindre una llarga conversa amb Milián Mestre, trasllada al paper i organitza metòdicament la informació obtinguda creant una estructura textual àgil, dinàmica, atractiva, a través de la qual el lector viatja sense risc a perdre's per laberíntiques sendes de la política o de la història. Comença situant-nos a la comarca de Els Ports abans del naixement del personatge i ho fa relatant-nos els orígens familiars, en els quals trobarem el drama, un drama generat per una societat dividida i enfrontada, un drama que acabarà marcant en bona mesura la personalitat de Milián Mestre. Tot seguit el text ens porta des de la infantesa i l'adolescència del retratat fins l'actualitat en la que exercix de líder d'opinió. I tot això San Abdón ho fa sense renunciar en cap moment a l'espontaneïtat, a la frescor de la conversa. Seria una llàstima que no fóra així, ja que Manuel Milián Mestre és un magnífic conversador, un home que té molt a contar, que sap molt de la realitat econòmica, social i política, ja que al llarg de la seua vida s'ha trobat en els escenaris on es teixia la història. Un individu perspicaç que sap més del que ens conta. Milián Mestre també és, però, un home obsessionat amb la idea

de fer i de refer ponts entre sensibilitats polítiques i socials de diferent signe per tal de construir entre tots una societat més justa, més equilibrada i lliure.

Es pot estar més o menys d'acord amb el que diu, però el que no es pot negar és que Milián Mestre té el cap molt ben moblat i que ha estat testimoni privilegiat, i de vegades coprotagonista, d'empreses de caràcter polític com ara la creació d'Aliança Popular, o de caràcter empresarial com la posada en marxa del diari *El País*, per citar-ne dos exemples. La qual cosa fa que la seua conversa no estiga plena dels llocs comuns i els tòpics als quals els intel·lectuals (?) i dirigents de la dreta valenciana ens tenen tan acostumats.

El llibre l'acompanya una bona col·lecció de fotografies del seu arxiu personal i d'altres realitzades per Kamila Szymańska al Forcall i a Morella. El text és amé, amb alguns moments íntims i personals que ens ajuden a esbossar la base del retrat, i altres en els quals se'ns apareix l'home públic, amb una certa clarividència, que des del diàleg ha treballat amb perseverança en tots els projectes en què se li ha demanat la seua participació.

Milián Mestre és un home amb una gran personalitat que, per diverses qüestions professionals, ha hagut de residir en diferents llocs del món, però que continua arrelat a la comarca de Els Ports, un territori, una llum, un accent que sempre ha viatjat amb ell.

Climaestrat

Avda. Maestrat, 15 Benicarló Tel.: 964 460 077

CLIMATITZACIÓ & REFRIGERACIÓ

TRABAJAMOS TODAS LAS MARCAS

**REPARAMOS!!!
COMPRESORES
DE TORNILLO**

LLIURAMENT PREMIS EXTRAORDINARIS

text CPMFC

El passat dimarts 2 de maig al Palau de Congressos de Castelló i presidit pel Director General de Política Educativa Jaume Fullana va tindre lloc el lliurament dels diplomes acreditatius als millors expedients d'Educació Primària 2015-2016.

Així dos dels nostres alumnes van pujar a l'escenari a recollir el seu Premi Extraordinari al Rendiment Acadèmic d'Educació Primària: Ingrid Andrés Bayarri i Bruno Obiol Muyas

Per aquest motiu des de la comunitat educativa del Mestre Francesc Catalán volen felicitar-los un altre cop per l'assoliment d'aquest premi.

Després del lliurament i d'una excel·lent actuació musical a càrrec de l'alumnat del IES Alcalaten de l'Alcorà, tots plegats ens varen fer les fotografies de rigor, a soles, amb família, amb la resta de companys de Benicarló i finalment amb el Director General.

Des de l'escola encoratjar-los en la perseverança i l'esforç davant en els nous reptes educatius que els esperen a tots ells.

BÀSQUET: EL BENICARLÓ JUGARÀ CONTRA ALTEA I MONTCADA EN LA FASE D'ASCENS A LA PRIMERA DIVISIÓ

text i foto VICENT FERRER

L'equip Sènior Autonòmic del Club Bàsquet Benicarló ja coneix els rivals per a la fase d'ascens a Primera Divisió Masculina. Aquests seran el Montcada CB i el Bàsquet Altea. Aquesta fase es juga en format lliga, sols anada, i el primer classificat aconseguirà l'ascens i es jugarà entre el 6 i el 21 de maig amb els següents partits: Dissabte 6, 19:15: Montcada-Altea Domingo 14, 18:30: Benicarló-Montcada Domingo 21, 18:00: Altea-Benicarló D'altra banda, tres equips del club segueixen endavant en les seues respectives eliminatòries de play-off. L'Infantil Femení va eliminar a l'UPB Gandía després de guanyar el partit de tornada per 56-50, i s'enfrontarà en semifinals al Vila-real BC. L'Infantil Roig va superar a l'Almassora i jugarà en quarts contra el València BC Blau. Per la seua banda, l'Aleví Masculí li se les veurà amb l'EB Vila-real en l'eliminatòria de quarts. Finalment, cal destacar que el Junior Femení va caure eliminat contra el

Vila-real després de perdre per 69-42 en la volta i desaprofitar el 51-46 aconseguit en l'anada. Finalment, cal destacar que el dissabte va finalitzar la competició del Patronat d'Esports de Castelló. Amb una participació rècord de vuit equips del club. L'Aleví Femení va finalitzar tercer i l'Aleví Negre va acabar la temporada invicte.

JO NO SÓC TONTO

text VICENT T. PERIS

Ací hi ha gent que es deu pensar que estic bobo o que em xuplo lo dit com la nina Nenuco. Quan dic ací em refereixo dins d'aquesta gran família –que dista poc de ser nombrosa- que formem els que fan possible que aquesta publicació pugui vore la llum setmana rere setmana. Però no, no soc cap babau i sé de molt bona tinta que hi ha un grup de malèfics conspiradors que s'han muntat un grup de guatxap on es dediquen a posar a caldo de gatet a alguns dels col·laboradors. No cal dir que jo soc la víctima propiciatòria i l'objectiu directe d'alguns d'ells, que descarreguen en la meua persona les seues frustracions i la vida amargada que porten. Em tenen enveja. No poden suportar que la meua Margot siga l'artista que és i que fins i tot el senyor director gerent d'aquesta publicació haja gaudit de la seua afectuosa companyia. Ara em dirigeixo a vosaltres, carronyers d'il·lusions, aneu engolint fel que mai no gaudireu dels favors de la meua Margot, ni tindreu el tracte amable i magnànim que el senyor director gerent em dispensa. Com diu la cançó d'Olvido Gara, l'enveja us rosega. Per això el plaer més gran que teniu és criticar-me i intentar posar-me en ridícul davant dels altres dins d'eixe cercle tancat que us heu muntat per a perbocar les vostres frustracions i llepar-vos les ferides del vostre cretinisme.

Per això sé que les meues darreres absències dels partits disputats, tant pel nostre CDB com per l'equip aficionat del Benicarló Base Futbol, han fet que aquests personatges hagen llançat fel i bilis contra la meua persona. Ara jo pregunto si ells estaven allà, tan aficionats que són. Sense tindre cap obligació de donar explicacions dels importants motius que van fer impossible la meua presència a aquests esdeveniments al nostre municipal, ho faré. I ho faré per respecte als lectors i al cap d'aquesta empresa, sempre tan comprensiu i indulgent amb el meu comportament. L'enveja és la vitamina dels mediocres, i no els penso fer ni cas, però que sàpiga tothom que estic al corrent d'allò que es parla de mi i

que tinc el millor antídoto per a fer front als seus dards enverinats: l'admiració dels meus lectors que ells no van gaudir mai.

Ja em va saber greu no poder assistir a l'últim partit de l'equip amateur del BBF que l'enfrontava amb el Peníscola, i on es jugaven el campionat de la lliga. El Municipal Pitxi Alonso registrava una gran entrada i, tant la taquilla om la rifa van ser molt beneficioses per a l'economia del club. Gran part d'aquesta important afluença d'espectadors s'ha d'agrair al recurs presentat pel Càlig que ens va treure tres punts que teníem al sarró. Si no hagués estat per això el Benicarló haguera arribat a la última jornada amb quatre punts d'avantatge i ja no s'hagueren jugat lo campionat. Lo partit va acabar amb un clar dos a zero i amb un domini absolut que li van donar el campionat als nostres, que la propera temporada militaran a la primera regional. Pel que fa aquesta primera regional cal destacar que el nostre segon equip no es podrà enfrontar al nostre eterna rival, el Vinaròs, que ha quedat l'últim classificat. Això li dona el dret a jugar la propera temporada a la segona regional, ocupant una de les vacants que deixen tant el nostre equip com el Peníscola.

Com vostès comprendran, els motius de la meua absència del municipal tenien prou envergadura perquè, exposats per mi davant del senyor director gerent d'aquest imperi mediàtic, no em va posar cap objecció. Ans al contrari, em va dir que comprenia els motius de la meua no presència del municipal a un esdeveniment tant important i que ell, en el meu cas, hagués fet el mateix.

El proper diumenge, a partir de les quatre i mitja de la tarde, el nostre CDB juga el seu darrer partit de la temporada davant l'Alboraia. No tinc cap dubte de que serà un bon partit perquè els de la capital orxatera necessiten guanyar per a intentar salvar la categoria, mentre que nosaltres no ens juguem res. Els de l'Horta vindran a guanyar, i això es notarà al camp.

Que s'acaba la pàgina i encara no he dit res del Benicarló? Va perdre per dos a un al camp de l'Alcora després d'avançar-se al marcador.

Ara em dirigeixo a vosaltres, carronyers d'il·lusions, aneu engolint fel que mai no gaudireu dels favors de la meua Margot, ni tindreu el tracte amable i magnànim que el senyor director gerent em dispensa. Com diu la cançó d'Olvido Gara, l'enveja us rosega.

EL CLUB BAMESAD VA ACONSEGUIR VUIT MEDALLES EN L'OPEN DE LA COMUNITAT VALENCIANA DE NATACIÓ ADAPTADA

text BENICARLO AL DIA foto BAMESAD

S'ha celebrat a Castelló, organitzat per la Federació d'Esports Adaptats de la Comunitat Valenciana (FESA), en col·laboració amb la Generalitat Valenciana, Ajuntament de Castelló i Patronat d'Esports de Castelló, l'Open Comunitat Valenciana Natació Adaptada 2017, conjuntament amb el Campionat Autonòmic FEDI-CV. Tots dos esdeveniments esportius es van celebrar en les instal·lacions de la Piscina Municipal Olímpica Gaetà Huguet; i es va comptar amb la presència de deu nadadors paralímpics i la participació de nadadors de diverses comunitats: Madrid, Canàries, Astúries, Galícia, Andalusia i Murcia.

En aquesta competició o han estat presents nadadors dels tres clubs més importants de la província de Castelló: Club Bamesad, Adaponda i CN Castalia. El Club Bamesad segueix amb la filosofia de fer felices als seus nadadors i que es divertisquen i facen amics. A més de tot açò, ha aconseguit vuit medalles: dos per a Aleix Baró, Álvaro Urgelles i Lluna García, una per a Carlos Labarga i Ramón Meseguer. Extraordinaris tots ells. La natació adaptada en la seua variant de modalitat esportiva requereix un entrenament exhaustiu, regular i sacrificat. Per a practicar-la és necessari seguir una tècnica adequada i comptar amb mitjans i professionals preparats perquè no es produïsquen lesions ni es realitzen moviments inadequats que puguen perjudicar a l'esportista amb discapacitat; de tot açò es cuida una entrenadora, Àngela

Baró, que és Llicenciada en Ciències de l'Educació Física i l'Esport i, a més, compta amb un Màster en l'especialitat. Ella treballa amb els nadadors transmetent afecte i aconseguint els objectius primordials del Club: gaudi, felicitat i amor per la natació i a més aconsegueix millorar-los la tècnica i augmentar el seu rendiment. Ànim Àngela. Han participat en aquest Open de la Comunitat Valenciana 140 nadadors, entre ells figuraven deu paralímpics, com ja s'ha dit, per la qual cosa el nivell ha sigut molt exigent. Donar les gràcies a tots els familiars dels nostres nadadors que, com sempre, es lliuren a ells dia i nit donant-los suport i afecte a borbollons. Al Club BAMESAD que fa un esforç extraordinari per a poder participar en campionats tan importants i fer feliços a aquests xics.

EL PAVELLÓ POLIESPORTIU MUNICIPAL ESTRENA TATAMI

text i foto AJ BENICARL

El nou tatami del Pavelló Poliesportiu Municipal permetrà la pràctica segura de les arts marcials i els esports de contacte. El tatami té una superfície de 140 metres quadrats i tres capes de material que asseguren la seua funcionalitat i durabilitat.

«Ara, tenim tatami per a molt temps». Amb aquestes paraules ha resumit el regidor d'Esports, Carlos Flos, les característiques del nou tatami que acaba d'instal·lar-se al Pavelló Poliesportiu Municipal i que millorarà notablement les condicions en què els clubs d'arts marcials i esports de contacte de Benicarló realitzaven fins ara els seus entrenaments i escoles formatives.

El regidor ha explicat que el nou tatami «incorpora una coberta de la màxima qualitat i tres capes de materials que garanteixen la seua fiabilitat i durabilitat». Flos ha recordat que «l'anterior tatami tenia molts anys i estava més que amortitzat», i ha animat als clubs «a fer ús i gaudir de la pràctica dels esports de contacte sobre aquest nou tatami de 140 metres quadrats».

La presentació de la nova instal·lació esportiva ha comptat amb la presència dels presidents del Club de Judo, Ignacio

Vicente, de Kick Boxing, Javier Lluch, i de Jiu-Jitsu, Angel Checa. Els tres representants han coincidit a assenyalar «l'òptima qualitat del tatami» i han agraït «l'esforç que ha fet l'Ajuntament per a dotar el Pavelló d'aquesta nova àrea per a la pràctica de l'esport».

Els presidents dels tres clubs han incidit també en què «el nou tatami és tan necessari com el nostre esforç per a promocionar aquestes disciplines minoritàries» i s'han mostrat convençuts que aquest espai «contribuirà a la popularització i difusió del judo, el jiu-jitsu i el kick boxing a Benicarló».

EL NEDADOR BENICARLANDO JOAN FERRAN BARRACHINA PARTICIPÀ A LA COPA D'ESPANYA DE CLUBS DE PRIMERA DIVISIÓ A GIJÓN

text CNB

Els passats 5-7 de Maig de 2017, a la piscina olímpica del club Santa Olaya de Gijón es va disputar la copa d'Espanya de clubs de primera divisió, incloent la participació dels 2 millors equips masculins de la comunitat valenciana: el FERCA de València i el Castàlia de Castelló.

El nedador Joan Ferran Barrachina, format al Club Natació Benicarló, va contribuir a l'excel·lent resultat del seu equip actual, el FERCA, amb una gran actuació personal que va suposar un grapat de punts.

El FERCA va obtenir una sorprenent tercera posició final, confirmant-se com a l'equip masculí més fort de la comunitat valenciana, actualment.

El benicarlando, de 22 anys, va aconseguir la seua millor marca personal als 200 esquena, amb 2.08.60 E (tercera posició) i es va quedar molt prop dels seus millors registres als 100 esquena, amb 59.77 E i als 200 papallona, 2.11.78 E.

SETENA JORNADA DE LA LLIGA PROMESES A CASTELLÓ

Dissabte 6 i Diumenge 7 de Maig, a la piscina provincial de Castelló, va tindre lloc la 7ª jornada de la lliga promeses amb la participació dels equips aleví i benjamí del Club Natació Benicarló.

Dirigits per Lucia Vicente i Carla Cornelles, els de Benicarló formaren amb 29 nedadors: Adrián Jiménez, Yeray Ibáñez, Iker Bertomeu, Gerard Labèrnia, David Balaguer, Alejandro Rodríguez, Óscar Balaguer, Joan Ballester, Bianca Ralea, Joana Bel, Ainhoa Baró, Alicia Harris, Danel Atutxa, Héctor

Castillo, Claudio Dragoste, Dylan Villanueva, Sara Veà, Laura Verge, Sara Troncho, Clara Salvador, Marta Cheto, Diego Pérez, Henar Àvila, Maria Verge, Noemí Verge, Laia García, Laura Beltrán, Eva Valdearcos i Paula Falcó.

Els resultats més destacats dels joves benicarlandos foren la victòria del benjamí Gerard Labèrnia als 400 lliures, amb uns molt bons, 5.06.50 M; el segon lloc de l'aleví Sara Veà, als 800 lliures, amb 10.18.07 M i la tercera posició als 1500 lliures, del, també, aleví, Danel Atutxa, amb 19.20.54 M.

